

ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ

ΛΕΙΒΑΔΙΑ

Βρισκόμαστε στην καταπράσινη κι' ασύγκριτη σε κάλλος Λειβαδιά. Οι ώρες κυλούν στο γοργό πέρασμα του χρόνου και μεις νομίζουμε πως μόνο στιγμές πέρασαν. Όλα μας συγκινούν.

Και είναι πιο μεγάλη η συγκίνηση γιατί αντικρύζουμε ύστερα από τόσο καιρό μέρη γνωστά, μέρη αγαπημένα, μέρη στα οποία περάσαμε τα παιδικά μας χρόνια, μέρη που ξυπνούν ολόκληρους κόσμους περασμένης χαράς που περνούν σαν αστραπές από τη μια άκρη του μυαλού για να το κάμουν να σκιρτήσει από ανέκφραστη αγαλλίαση και χάνονται ύστερα παραχωρώντας τη θέση τους σε νέες ζωηρότερες αναμνήσεις.....

Και σαν γυρίσεις όλα τα μέρη, σαν χαθεί κάθε ανάμνηση και σταθείς για ν' απολαύσεις τη μαγική της φύσης καλλονή, τι ανέκφραστοι κόσμοι συναισθημάτων σε τραντάζουν και σε κάμνουν να ξεχάσεις όλες τις πίκρες της ζωής και τα φαρμάκια και να νομίσεις πως βρίσκεσαι σε καμιά χώρα των παραμυθιών, σε κανένα τόπο μαγικό.

Γίνεσαι ένα με της γοητευτικής φύσης τη ζωή και μοιάζεις με ένα ελεύθερο πολιορκημένο βασιλιά που τάχει όλα και δεν ξέρει τι να προτιμήσει. Γύρω σου χίλιων ειδών ελκυστικά φρούτα σε κάμνουν να χάσεις κάθε πρωτοβουλία για προτίμηση.

Μ' όλα τούτα το δροσερό σταφύλι σου τραβά την προσοχή και σαν δυνατός μαγνήτης σε αναγκάζει να το γευθείς.

Η ψυχή σου πλημμυρίζει από μύρια συναισθήματα ενώ τα χείλη σιγοφιθυρίζουν. Ω Δήμητρα και συ Περσεφόνη. Πόσο πραγματικά ευτυχισμένες είσαστε γιατί σεις αντιπροσωπεύεται τους μεγάλους εκείνους επινοητές που σας έπλασαν. Ευτυχισμένοι όσοι ξέρουν να σας νοιώθουν να σας καταλαβαίνουν και να ζουν τη ζωή σας.

Ευτυχισμένοι και τρισευτυχισμένοι μα την αλήθεια. Να που βρίσκεται η χαρά και η αγάπη. Μα που καταλαμβαίνεις τη ζωή με την ανωτερότητά της.

Και πιστεύεις πραγματικά πως είσαι ευτυχής και κοιτάζεις να δεις τίποτε που να σε διαφεύδει.

Πλην αλοίμονο. Πόσο απατάσαι.

Γιατί να ένας άνθρωπος, απαίσιο μικρό διαβολάκι, έρχεται για να σου πει ένα σχέδιο πανούργας επινόησης.....

Αν άνθρωπε ένοιωθες πραγματικά τη φύση θα βασίλευες σε ψηλότερα επίπεδα ηθικής ανωτερότητας.